

POKAJANIE (62) *sb n*

o *jasne*; -ka- (54), -kã- (7); -kâ- *SkarKaz* (1); -ka- : -kâ- *BudNT* (3:1), *SkarŻyw* (7:1), *CzechEp* (11:2), *WujNT* (3:2); -anie (60), -ãnie (1); -anie : -ãnie *KrowObr* (3:1); e z *tekstów nie oznaczających é*.
sg *N* pokajani(e) (6). ◊ *G* pokajaniã (24). ◊ *D* pokajaniu (9). ◊ *A* pokajani(e) (18). ◊ *I* pokajani(e)m (2) *CzechEp*, *SkarKaz*, pokajanim (1) *CzechRozm*. ◊ *L* pokajaniu (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (cztery z niżej notowanych przykładów).

Ukorzenie się, uznanie się winnym; poenitentia PolAnt, Modrz (62) : *KrowObr* 3v; *BibRadz* I 2c marg; *BudBib Eccli* 44/16; *BudNT Act* 13/24, 2.*Tim* 2/25; Czyńcież tedy owoce godne pokáiania *CzechRozm* 257v, 248v, 257, 257v [2 r.], 258, 267, **4; *ModrzBaz* 80v; A P. widząc grzech Lucyperá y Aniołow iego: nie przepuścił im/ áni im dał czáfu do pokáiania *SkarŻyw* 258, 120, 262 marg, 263; Pánie Boże zmiłuy się nad nimi/ day im wcześ znaczne pokáianie/ áby z światem złym potępieni nie byli *CzechEp* 46, *4, 40; *NiemObr* 78; *SkarKaz* 3a; *KlonWor* 53 marg.

pokajanie czego (2): rácz pánie Boże/ oycze wšzego miłóšierdzia/ dáć Antychriřtá poznánie: łzczere y prawdziwe żywotá przelžego pokáianie *CzechEp* 427. Cf »pokajanie grzechu«.

pokajanie czyje [w tym: *G sb i pron* (3), *pron poss* (2)] (5): Kogóz my w ták wielkim grzéchu [...] naydziemy łobie przyczynã/ zá którégoby przyczynã/ odpuścił nam BOG wcielóny krzywdę y háńbę fwą/ bes pokáiania náłžego? *OrzQuin* Z2v; *SkarŻyw* 172 marg, 338, 491. Cf »pokajanie grzeszãcego«.

W połączeniach szeregowych (5): Iż żadna inřza nádzieia nie ma być náłžã/ iedno w vznániu grzechu/ á w pokáianiu iego/ á w miłóšierdziu Pánřkim. *RejPos* 11v; *SkarŻyw* 491; *CzechEp* *4; *NiemObr* 15; rzecz iálna/ iż pokutá nie ieřt profte vpámiętánie/ vznánie/ ábo pokáianie: y nie lámo poprzelťánie złego/ ábo zãczęcie żywotá nowego *WujNT* 47.

Zwroty: »ku pokajaniu napominać, pobudzać, wzywać; do pokajania napominać, zwać, napominanie« = *vocare ad poenitentiam PolAnt; exhortatio ad poenitentiam Modrz* [szyk zmienny] (3:3:1;1:1:1): *OrzQuin* A3, Z3v; *BudNT Luc* 5/32; Chriřtus zás grzełzne przyředelł wzywać ku pokáianiu *CzechRozm* 95, 107v, 108v; *ModrzBaz* 127; miał do niego [Bóg do ludu swego] pošly łwe pošyláć y przez nie ich też ku pokáianiu głośno pobudzać. *CzechEp* 153, 153 [2 r.].

»uczynić pokajanie« [szyk zmienny] (3): A vczyiny pokaianie Naidzie přetko zmiłowanie. *RejKup* k3v; *RejPos* 166 [2 r.].

Wyrażenia: »pokajanie ku Bogu« (1): Ošwiãdzcáiąc y Zydom/ y Grekom/ pokáianie ku Bogu/ y wiãrę ku pánu náłžemu Iezufowi Chriřtuřowi. *NiemObr* 86.

»pokajanie za grzechy, grzechu, z grzechów, grzeszãcego« = *poenitentia scelerum Modrz* (2:1:1:1): będye wefele w kroleřtwie nybyefkim nád iednym grzełznikiem/ kthory vznawřzy się vczyni pokáianie za grzechy łwoye/ więczy dáleko niřli nád dzyewiãciãdzyefiãt y nád dzyewiãciã łprãwiãdliwych kthorzy nie potrzebuiã pokuthy. *RejPos* 166, 11v, 166; *ModrzBaz* 127; *SkarŻyw* 100.

Szeregi: »pokajanie i nawrocenie się« (1): Pánie Boże day kãždemu rychłe y nieobłudne pokáianie y nawrocenie się do ćiebie. Amen. *CzechEp* 63. [Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.]

»pokajanie i odpuszczenie grzechow« = *poenitentia et remissio peccatoria PolAnt* (4): wżyŝtki piŝmá ták Prorockie/ iáko y Apoŝtołŝkie/ nic innego nie vtżá/ iedno pokáiánia y odpuŝtzenia grzechow *KrowObr* 44, 44v [2 r.]; *BudNT Luę* 24/47.

»(nie)upamiętanie abo (ani) pokajanie« (4): Nowowiernicy dziŝieyŝy/ nieprzyiaćiele Pokuty ŝ. [...]/ áni láwego łłowá Pokuty ŝćierpieć nie mogáć/ miáŝto pokuty vpámiętanie/ ábo pokáiánie (*pro paenitentia refipifcentiam*) omylnie y zdrádliwie podmiotuiá *WujNT* 11, *przedm* 8, 22, s. 243. [*Ponadto w połączeniach szeregowych* 2 r.]

»uznanie a pokajanie« (1): wielkie wefele będye przed oblicznoŝciá Anyołów Bożych nád iednym grzeŝznikiem ktory vznánie á pokáiánie vcżyni w łoby zá grzechy łwoie. *RejPos* 166. [*Ponadto w połączeniach szeregowych* 2 r.]

Wyrażenie przyimkowe: »bez pokajania« (4): *OrzQuin* Z2v; gđzie [*w papiestwie*] ŝię tylko ná dziećinny krzełt ogládaia/ y ná to názwiŝko Krzrŝciáánin [!]/ [...] báłwochwáłŝtwem grubym y łproŝnym/ procz inŝzych niezliczonych bez pokáiánia złoŝci y łproŝnoŝci imię Boże łżáć [...] Chriŝtyány żadná miárá nie łá *CzechEp* 340, 324, 325.

W przen (2) : A zás ták rozumieymy/ że naprzednieyŝa zbroia y broń náłżá wpokáiániu á w Modlitwie należy *ModrzBaz* 128; *CzechEp* 154.

Synonimy: *ukorzenie, ukorzenie się, upokorzenie.*

Cf **POKAJAĆ, POKANIE**

ZCh, MZ